

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (V. Ilașco)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Negru, G. Dașchevici, A. Bostan)

DECIZIE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către Igor Doba,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Doba împotriva Elenei Rusnac, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Rusnac Agro” cu privire la încasarea dublei arvune, prejudiciului material și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Elena Rusnac, s-a casat integral hotărârea din 25 octombrie 2012 a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins integral ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Igor Doba împotriva Elenei Rusnac, intervenient accesoriu SRL „Rusnac Agro” cu privire la încasarea dublei arvune, a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 09 decembrie 2011, Igor Doba a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Rusnac, intervenient accesoriu SRL „Rusnac Agro” cu privire la încasarea dublei arvune, prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Igor Doba a invocat că, la 13 ianuarie 2011, a încheiat cu pârâta Elena Rusnac, acordul de colaborare și activitate în comun, potrivit căruia a acordat mijloace financiare și de susținere Elenei Rusnac, în scopul rambursării de către ultima, a creditului obținut, prin contractul nr. 45/10 din 20 iulie

2010, încheiat între BC „Moldincombank” SA și SRL „Fortagro-Com” și contractul de fidejusiune nr. 159 din 21 octombrie 2010.

Ulterior, la 11 martie 2011, reclamantul Igor Doba și pârâta Elena Rusnac, au încheiat contractul prealabil de vânzare-cumpărare, prin care Elena Rusnac s-a obligat să-i vândă lui Igor Doba, terenurile din extravilan, cu numerele cadastrale XXXXXXXXXXXXXXXX, cu suprafața de 22,844 ha, amplasate în raionul Criuleni, comuna Hrușova.

Reclamantul, Igor Doba, a susținut că, la încheierea contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, a transmis pârâtei în calitate de arvună, suma de 1 300 000 lei, iar restul sumei de 7 700 000 lei, urmând a fi achitată la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole, care trebuia să fie autentificat notarial.

Reclamantul, Igor Doba, a indicat că, în prețul contractului nominalizat au fost incluse costurile terenurilor agricole, construcțiile și plantațiile amplasate pe acest teren, iar actele juridice enunțate, au fost perfectate și semnate în prezența lui Igor Doba, a avocatului Valeriu Temirov și a fiicei Elenei Rusnac, Adelina Rusnac.

Igor Doba a invocat că, la semnarea acordului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011 și a contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, i-a transmis Elenei Rusnac suma de 9 000 lei, pentru a achita cheltuielile notariale, în legătură cu autentificarea notarială a contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011 și a acordului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011.

Reclamantul, Igor Doba, a menționat că, transmiterea arvunei către Elena Rusnac, a avut loc la data de 11 martie 2011, în prezența martorului Vladimir Buga, fapt confirmat și prin faptul că, la pct.1.4. al contractului prealabil de vânzare-cumpărare, din 11 martie 2011, a fost indicat că, la data semnării contractului, vânzătorul a primit echivalentul sumei de 1 300 000 lei, în calitate de arvună, din prețul vânzării, urmând ca restul sumei de 7 700 000 lei, să fie achitată la data autentificării contractului de vânzare-cumpărare.

Igor Doba a invocat că, conform pct. 1.7. al contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, el și Elena Rusnac, în decurs de 3 luni, din momentul semnării contractului prealabil, urmau să încheie contractul de vânzare-cumpărare, autentificat notarial. Astfel, a indicat că, termenul de perfectare a contractului de vânzare-cumpărare, a expirat la 11 iunie 2011. Însă, pârâta, Elena Rusnac, contrar obligațiilor asumate, de a vinde loturile de teren agricol, cu suprafața totală de 22,844 ha, specificate în pct. 1.1. al contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, s-a eschivat de la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, autentificat notarial și de la restituirea dublei arvune.

Suplimentar, reclamantul a indicat că, la încheierea contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, pârâta deținea în proprietate privată loturile de teren, fapt confirmat, prin extrasul din Registrul bunurilor imobile din data de

04 noiembrie 2010, cu referire la lotul de teren cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX și certificatul din 03 noiembrie 2010, pentru lotul de teren nr. cadastral XXXXXXXXXXXX, eliberate de OCT Criuleni, precum și prin Raportul de evaluare a obiectului din 07 iunie 2010, întocmit de SRL „Soclu”.

Reclamantul, Igor Doba, a considerat că, în temeiul art.633 alin. (1) Cod Civil, dacă pentru neexecutarea contractului răspunde partea care a primit arvuna, ea este obligată să plătească celeilalte părți dublul arvunei, prin urmare este îndreptățit să solicite încasarea de la pârâtă, suma dublei arvune, ceea ce constituie 2 600 000 lei.

Reclamantul, a solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Elena Rusnac a dublei arvune, în mărime de 2 600 000 lei, a prejudiciului material, în mărime de 9 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3 500 lei.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea reclamantului Igor Doba. S-a încasat din contul Elenei Rusnac în beneficiul lui Igor Doba suma de 2 600 000 lei, cu titlu de dublă arvună și cheltuielile de judecată, în mărime de 3 500 lei, iar în total, s-a încasat suma de 2 603 500 lei și dobânda de întârziere, conform art. 619 Cod civil, dacă nu execută hotărârea în termen de 90 de zile, de la data când aceasta a devenit definitivă. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată și s-a încasat de la Elena Rusnac în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 21 500 lei.

Prin decizia din 27 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Elena Rusnac și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Prin decizia din 24 decembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Elena Rusnac, s-a casat decizia din 27 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, cauza civilă fiind restituită spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 12 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Elena Rusnac și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Prin decizia din 13 iulie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către Elena Rusnac, reprezentată de avocatul Roman Medelean, s-a casată integral decizia din 12 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Elena Rusnac, s-a casat integral hotărârea din 25 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a respins integral, ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Igor Doba împotriva Elenei Rusnac, intervenient accesoriu SRL „Rusnac Agro” privind încasarea dublei arvune, a dobânzii de întârziere și cheltuielile de judecată.

La 18 iulie 2017, Igor Doba a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea

deciziei din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii din 25 octombrie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și încasarea din contul Elenei Rusnac a cheltuielilor de judecată, în sumă de 12 500 lei.

Recurentul, Igor Doba, în motivarea recursului, a indicat că, nu este de acord cu decizia din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea, care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia aplicată; a interpretat în mod eronat legea și a apreciat probele în mod arbitrar, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

Recurentul, a invocat că, intimata Elena Rusnac și intervenientul accesoriu SRL „Rusnac Agro”, în instanțele de judecată, nu au contestat legalitatea contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, prin înaintarea unei acțiuni civile reconvenționale, însă instanța de apel, prin interpretarea eronată a prevederilor normelor de drept procesual civil, în lipsa unei acțiuni reconvenționale, prin derogare de la limitele judecării apelului, s-a expus asupra nulității contractului prealabil de vânzare –cumpărare din 11 martie 2011.

Recurentul, Igor Doba, a menționat că, instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 219 alin. (2) Cod civil, potrivit căroră Elena Rusnac urma să-i restituie lui Igor Doba, mijloacele financiare în suma de 1 300 000 lei, primite în temeiul contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, or, instanța de apel a reținut din oficiu nulitatea acestui contract, dar nu a repus părțile în poziția inițială.

Recurentul a motivat că, instanța de apel a dat o interpretare eronată a prevederilor art. 679 alin.(3) Cod civil, art.3 alin.(5), art.5 alin.(3) lit.(c) al Legii nr. 1308-XII din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, aplicându-le în mod arbitrar, în vederea suplinirii constatărilor sale, sub aspectul că, antecontractul, urmează a fi declarat nul, pe motiv că nu este încheiat în forma autenticată.

La fel, în susținerea poziției expuse supra, recurentul Igor Doba, a invocat faptul că, norma legală recunoaște în mod expres valoarea juridică a obligațiilor, asumate în etapa precontractuală, la faza negocierilor. Respectiv, recurentul menționează că, antecontractul, prin care Elena Rusnac și-a asumat obligația de a încheia un contract de vânzare – cumpărare, a fost întocmit în formă scrisă, specifică acceptării ofertei de vânzare – cumpărare, care nu este translativă de proprietate.

Recurentul, Igor Doba, a considerat că, instanța de apel, a depășit limitele examinării cererii de apel, prin stabilirea prețului bunurilor imobile, care fac obiectul antecontractului, ori prețul acestor bunuri se stabilește între părți și nu e de competența instanței de judecată.

Recurentul a indicat că, instanța de apel, la adoptarea deciziei recurate, se contrazice în constatările deduse, prin faptul reținerii afirmațiilor verbale ale intimitei Elena Rusnac, precum că, la momentul încheierii contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, nu ar fi primit o sumă de bani, sub formă de

arvună, însă concomitent a indicat că, chiar și dacă ar fi primit arvuna, aceasta ar fi fost încasată, în baza unui act juridic lovit de nulitate absolută.

Recurentul, Igor Doba, a menționat că instanța de apel, a invocat circumstanțe neprobate în ședința de judecată, ori prin concluzii afirmative și lipsite de suport factual și probant, instanța de apel a reținut, că pretenția privind încasarea dublei arvune, în favoarea lui Igor Doba, derivă din contractul de colaborare de activitate în comun din 13 ianuarie 2011, menționând că, chiar dacă Elena Rusnac, ar fi primit careva mijloace financiare de la Igor Doba, acestea urmau a fi îndreptate spre stingerea obligațiilor bancare ale Elenei Rusnac, ce reies din contractul de credit nr. 45/10 din 20 iulie 2010, încheiat între BC „Moldincombank” SA și SRL „Fortagro Com”.

Astfel, recurentul, Igor Doba, a indicat că, circumstanțele invocate de instanța de apel, nu corespund realității, întrucât recurentul nu deține calitatea de fidejutor, sau parte a raporturilor de credit menționate, iar Elena Rusnac nu a prezentat probe, precum că, Igor Doba i-ar fi acordat 1 300 000 lei, pentru stingerea creditului, conform contractului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011. Mai mult, Elena Rusnac asumându-și obligația de a înstrăina lui Igor Doba la 11 martie 2011, terenurile agricole și livada, conform contractului prealabil de vânzare-cumpărare și primind suma de 1 300 000 lei, nu a condiționat vânzarea acestora, către Igor Doba, prin recuperarea datoriilor sale față de BC "Moldindconbank" SA.

Concomitent, recurentul a menționat că, raporturile juridice, instituite între Igor Doba și Elena Rusnac, precum și executarea obligațiilor asumate în temeiul contractului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011, nu stau la baza pretențiilor invocate de reclamantul Igor Doba, acestea fiind administrate la materialele cauzei, în vederea demonstrării bunelor practici și relațiile instituite cu 2 luni înainte de încheierea contractul prealabil de vânzare – cumpărare din 11 martie 2011.

Recurentul, Igor Doba, a specificat că, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că, suma de 1 300 000 lei, transmisă de recurent în luna martie 2011, pentru achiziționarea terenurilor, cu titlu de arvună, ar putea fi încadrată în raporturile juridice, născute în baza unui alt act juridic, or în această parte instanța de apel se limitează, doar la niște presupuneri neprobate.

Recurentul, a indicat că, instanța de apel a aplicat în mod greșit și abuziv prevederile art. 221 Cod civil, invocând că contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, este un act juridic simulat. Respectiv, Igor Doba, a indicat că, din concluziile instanței de apel nu este clar, care act este simulat: contractul prealabil de vânzare – cumpărare din 11 martie 2011, sau acordul de colaborare și activitate în comun. În dependență de actul juridic decalificat, urmează a fi stabilite normele legale, ce urmează a fi aplicate, relațiilor dintre părți. Astfel, recurentul Igor Doba, a indicat că, instanța de apel nu a dat o analiză actului juridic, pe care l-a calificat drept act juridic simulat.

La data de 12 februarie 2018, în adresa intimă Elena Rusnac și a intervenientului accesoriu SRL “Rusnac Agro”, a fost expediată copia recursului declarat de către Igor Doba, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referințelor.

La data de 19 martie 2018, intimata Elena Rusnac, prin intermediul avocatului Artiom Eni, a depus referință și a solicitat de a declara inadmisibil recursul lui Igor Doba, iar, intervenientul accesoriu, SRL „Rusnac Agro”, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea din 04 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Igor Doba, împotriva deciziei din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost considerat admisibil.

Prin încheierea din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca neîntemeiată cererea Elenei Rusnac cu privire la emiterea deciziei suplimentare la decizia din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Igor Doba urmează a fi respins, și a menține decizia din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Doba împotriva Elenei Rusnac, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Rusnac Agro” cu privire la încasarea dublei arvune, prejudiciului material și cheltuielile de judecată, din motivele relevate infra.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele cauzei denotă că, la 13 ianuarie 2011, Igor Doba și Elena Rusnac au încheiat acordul de colaborare și activitate în comun.

Conform punctului 1.1. al acestui acord, întru soluționarea sarcinilor statutare ale Elenei Rusnac, la fel pentru realizarea activității comune în vederea obținerilor venitului, părțile au convenit să acorde reciproc ajutor financiar și tehnic, sub formă de credite fără dobândă, împrumuturi gratuite, cu scopul rambursării obligațiilor financiare și personale, ale Elenei Rusnac, provenite în temeiul acordului de creditare nr.45/10 din 20 iulie 2010, încheiat între BC „Moldincombank” și SRL „Fortagro-Com” și a acordului de cauțiune nr. 159 din 21 octombrie 2010, în cadrul căruia Elena Rusnac, are calitatea de garant” (f.d.5-6 vol. I).

Punctul 2.5 al Acordului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011, stabilește că, dacă Elena Rusnac renunță să îndeplinească angajamentele pe care și le-a asumat, în conformitate cu prezentul acord, aceasta va transmite în proprietatea lui Igor Doba, sectorul de pământ cu numărul cadastral XXXXXXXXXXXX, cu suprafața totală de 22,844 ha, în valoarea mijloacelor bănești alocați de Igor Doba.

Succesiv, punctul 5.4. al Acordului de colaborare și activitate în comun, din 13 ianuarie 2011, menționează că, în temeiul acestui acord, în scopul asigurării restituirii mijloacelor financiare, primite de Elena Rusnac de la Igor Doba, părțile vor încheia un contract prealabil de vânzare-cumpărare a proprietății agricole, plantațiile multianuale de meri fructiferi, pe o suprafață de 22,844 ha, plantate în toamna anului 2007, pe sectorul agricol, cu numărul cadastral XXXXXXXXXXXX (f.d.5-7, vol. I).

Colegiul relevă că, la 11 martie 2011, recurentul Igor Doba și intimata Elena Rusnac, au încheiat contractul prealabil de vânzare-cumpărare, prin care Elena Rusnac, în calitate de vânzător, s-a obligat să-i vândă lui Igor Doba, în calitate de cumpărător, terenurile cu suprafața totală de 22,844 ha, cu numerele cadastrale XXXXXXXXXXXX, amplasate în raionul Criuleni, comuna Hrușova, extravilan (f.d.72 vol. I).

Conform punctul 1.3. al contractului prealabil de vânzare-cumpărare din data de 11 martie 2011, prețul vânzării, constituie echivalentul investițiilor (mijloacelor financiare), efectuate de către cumpărător, Igor Doba, în temeiul contractului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011 și include prețul construcțiilor și plantațiilor, amplasate pe acest teren.

La fel, conform punctului 1.4. al contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, la data încheierii acestuia, cumpărătorul Igor Doba a transmis vânzătorului Elena Rusnac, în calitate de arvună suma de 1 300 mii lei, iar restul sumei de 7 700 mii lei, urmând a fi achitate, la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole în formă autenticată notarial.

În temeiul punctului 1.6 și punctului 1.7 ale contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, în cazul eschivării cumpărătorului de la încheierea contractului de bază, avansul (arvuna) achitat nu se restituie. În cazul în care una din părți, se va eschiva de la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, cealaltă parte, este în drept să oblige partea, care se eschivează să încheie contractul, prin adresarea în instanța de judecată. Părțile se obligă să încheie contractul de bază în termen de 3 luni, din momentul semnării contractului nominalizat.

Colegiul indică că, conform certificatelor-extrase din Registrul bunurilor imobile, numărul XXXXXXXXXXXX, eliberate de Oficiul Cadastral Teritorial Criuleni, la 03 noiembrie 2010 și 25 octombrie 2010, terenul cu numărul cadastral XXXXXXXXXXXX, cu suprafața de 4,7936 ha, la data încheierii contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, aparținea Elenei Rusnac, iar plantația

perenă, amplasată pe acest teren, cu numărul cadastral XXXXXXXXXXXX.01, cu suprafața de 46 680 metri pătrați, aparține SRL „Rusnac-Agro” (f.d. 11-13, 91-92, vol.I)

Conform certificatului – extras din Registrul bunurilor imobile nr. 3136205479, eliberat de Oficiul Cadastral Teritorial Criuleni, la data de 25 octombrie 2010, terenul cu numărul cadastral XXXXXXXXXXXX, cu suprafața de 8,8474 ha, la data încheierii contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, aparține Elenei Rusnac, iar plantația perenă amplasată pe acest teren, cu numărul cadastral XXXXXXXXXXXX.01, cu suprafața de 88474 metri pătrați, aparține SRL „Rusnac-Agro”. (f.d. 85-86 vol.II)

La fel, instanța de recurs menționează că, corespunzător certificatului – extras din Registrul bunurilor imobile nr. XXXXXXXXXXXX, eliberat de Oficiul Cadastral Teritorial Criuleni, la 25 octombrie 2010, terenul cu numărul cadastral 3136205.480, cu suprafața de 5,3616 ha, la data încheierii contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, aparține Elenei Rusnac, iar plantația perenă amplasată pe acest teren, cu numărul cadastral XXXXXXXXXXXX, cu suprafața de 48840 metri pătrați, aparține SRL „Rusnac-Agro” (f.d.14-16, 87-88, vol.I)

Conform certificatului-extras din Registrul bunurilor imobile nr. 3136205481, eliberat de Oficiul Cadastral Teritorial Criuleni, la 25 octombrie 2012, terenul cu numărul cadastral 3136205481, cu suprafața de 3,8414 ha, la data încheierii contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, aparține intimatei Elena Rusnac, iar plantația perenă amplasată pe acest teren, cu numărul cadastral XXXXXXXXXXXXXXXX, cu suprafața de 38409 metri pătrați, aparține SRL „Rusnac-Agro” (f.d. 89-91, vol.I)

Instanța de recurs reține că, conform certificatelor – extrase, din Registrul bunurilor imobile enumerate supra, la data de 30 ianuarie 2012, Elena Rusnac a înstrăinat în beneficiul SRL „Panecat-Agro” terenurile și plantațiile perene amplasate pe aceste terenuri, cu numerele cadastrale XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX (f.d.85-92 vol.I).

Colegiul indică că, contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, are ca obiect 4 terenuri cu plantații perene, care conform art. 288 alin. (2) Cod civil al Republicii Moldova, se califică ca bun imobil.

În temeiul art. 679 alin. (3) Cod civil prin contract se poate naște obligația de a se încheia un contract. Forma stabilită pentru contract se aplică și pentru antecontract.

Conform art. 3 alin. (5) al Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XII din 25 iulie 1997, autentificarea notarială a contractelor de vânzare-cumpărare a terenurilor este obligatorie, cu excepția contractelor de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole proprietate privată, cu suprafața de pînă la 0,25 hectare, atribuite conform art. 12 din Codul funciar nr. 828-

XII din 25 decembrie 1991, confirmate prin certificatul eliberat de primăria respectivă.

În baza art. 5 alin. (3) lit. c) al legii menționate mai sus, vânzarea-cumpărarea terenurilor proprietate privată prin înțelegere între vânzător și cumpărător include următoarele acțiuni: contractul de vânzare-cumpărare a pământului se autentifică notarial, cu excepția contractelor de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole proprietate privată cu suprafața de pînă la 0,25 hectare, atribuite conform art. 12 din Codul funciar nr. 828-XII din 25 decembrie 1991.

Respectiv, instanța de recurs stabilește că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că, contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Elena Rusnac și Igor Doba, urma a fi întocmit în formă autentică, adică autentificat notarial.

În temeiul art. 680 Cod civil, dacă pentru valabilitatea contractului legea stabilește o anumită formă sau dacă părțile au prevăzut o anumită formă, contractul se consideră încheiat în momentul îndeplinirii condiției de formă.

Conform art. 212 Cod civil forma autentică a actului juridic este obligatorie în cazurile: a) stabilite de lege; b) prevăzute prin acordul părților, chiar dacă legea nu cere formă autentică.

Articolul 213 alin. (1) Cod civil, prevede expres că, nerespectarea formei autentice atrage nulitatea actului juridic.

Conform dispozițiilor art. 217 alin. (1) și (2) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate.

În circumstanțele faptice descrise supra și ținînd cont de prevederile legale citate mai sus, instanța de recurs conchide că, instanța de apel corect a stabilit că, contractul prealabil de vânzare – cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Elena Rusnac și Igor Doba, reprezintă un antecontract al contractului de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole cu suprafață de 22,844 ha adică mai mare de 0,25 ha și, respectiv, contractul prealabil urma a fi încheiat în forma stabilită, pentru contractul de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole, și anume în formă autentică, adică autentificat notarial.

În aceeași ordine de idei, Colegiul respinge argumentele recurentului, Igor Doba, precum că, contractul prealabil din 11 martie 2011, nu este un act translativ de proprietate și, din acest motiv, nu urma a fi autentificat notarial. Or, în aprecierea Colegiului, desprinsă din normele de drept material analizate mai sus, acesta reprezintă un antecontract al contractului de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole, cu suprafață de 22,844 ha adică mai mare de 0,25 ha și, respectiv, acesta urma să fie încheiat, în forma stabilită pentru contractul de vânzare-cumpărare a terenurilor agricole, și anume, în formă autentică, adică autentificat notarial.

Astfel, instanța de recurs conchide că, instanța de apel corect a indicat că, contractul prealabil de vânzare cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Igor Doba și Elena Rusnac, nu este încheiat în formă autentică, respectiv acesta este lovit de nulitate absolută.

Concomitent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel corect a constatat că, contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Igor Doba și Elena Rusnac, este lovit de nulitate absolută, nu doar pe motivul nerespectării formei autentice, ci și ca urmare a faptului că acesta, reprezintă un act juridic simulat.

Conform art. art. 220 alin. (1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.

Articolul 221 alin. (2) Cod civil statuează că, actul juridic încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic (actul juridic simulat) este nul. Referitor la actul juridic avut în vedere de părți se aplică regulile respective.

La acest capitol, Colegiul reține că, conform cadrului legal citat mai sus, actul juridic simulat implică existența de fapt a două acte, dintre care unul este aparent și nu este menit să producă nici un efect, iar altul este secret, care diferă de cel aparent privitor la natura, părțile sau conținutul operației juridice. Simulația poate fi subiectivă sau obiectivă. Simulația este subiectivă atunci când se referă la părțile actului juridic și este obiectivă atunci când se referă la natura sau conținutul actului juridic.

Astfel, instanța de recurs relevă că, după cum a stabilit și instanța de apel, încheierea contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Elena Rusnac și Igor Doba, rezultă direct din punctul 5.4 al acordului de colaborare și activitate în comun din data de 13 ianuarie 2011, încheiat între Elena Rusnac și Igor Doba, care indică expres că, contractul prealabil de vânzare – cumpărare, va fi întocmit în scopul asigurării restituirii mijloacelor financiare, primite de Elena Rusnac de la Igor Doba, în temeiul acordului de colaborare.

Mai mult, în punctul 1.3 al contractului prealabil de vânzare cumpărare din 11 martie 2011, este indicat că, prețul vânzării, constituie echivalentul investițiilor (mijloacelor financiare), efectuate de către cumpărător, Igor Doba, în temeiul contractului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011 și include prețul construcțiilor și plantațiilor, amplasate pe acest teren.

Conform art. 1339-1340 Cod civil, prin contract de societate civilă, două sau mai multe persoane (asociați, participanți) se obligă reciproc să urmărească în comun scopuri economice ori alte scopuri, fără a constitui o persoană juridică, împărțind între ele foloasele și pierderile. Contractul de societate civilă trebuie să aibă un obiect licit, constituit în interesul comun al asociaților.

În conformitate cu reglementările art. 1342 Cod civil, participanții trebuie să verse contribuțiile convenite prin contract. În lipsa unor dispoziții în acest sens, ei sunt obligați la plata unor contribuții egale. Contribuțiile pot consta din bunuri,

inclusiv din drepturi patrimoniale. Dacă prin contract nu sa dispus altfel, contribuțiile devin proprietate comună a participanților. De patrimoniu social aparține ceia ce sa dobândit în baza unui drept ce ține de acest patrimoniu și ceia ce sa dobândit ca despăgubire pentru distrugerea, pierderea sau deteriorarea unui obiect din el. Contribuția unui participant nu poate fi majorată fără consimțământul acestuia.

În temeiul art. 1346 alin. (1)-(3) Cod civil, dacă în contract nu este prevăzut altfel, asociații participă la venituri și suportă pierderile proporțional cotelor-părți ce le revin din patrimoniul social. Clauza care atribuie unui asociat toate veniturile obținute de societate sau îl eliberează de toate pierderile, care exclude un asociat de la împărțirea venitului sau pune în sarcina acestuia toate pierderile este nulă. Fiecare asociat are dreptul de a cere oricărui alt asociat să urmărească scopul societății civile cu diligența necesară în raporturi de acest fel.

Astfel, conform acordului de colaborare și activitate în comun din data de 13 ianuarie 2011, încheiat între Igor Doba și Elena Rusnac, obiectul acestuia îl constituie activitatea în comun, ce ține de sporirea productivității și prelucrării terenurilor agricole (livezilor), precum și comercializarea în comun a producției agricole.

Respectiv, pentru a preveni orice conflict legat, de întinderea contribuțiilor în cadrul unui contract de societate civilă, legiuitorul instituie o prezumție de egalitate a contribuțiilor fiecărui asociat, în lipsa de stipulație contrară. Or, fiecare asociat din societățile civile, trebuie să participe nu numai la câștig, ci și la riscuri și pierderi. Exonerarea de riscuri și pierderi a unui asociat prin actul de societate, constituie o clauză care este în detrimentul unei părți, care poate atragere ori nulitatea completă a actului de societate, ori numai nulitatea acestei clauze.

Din esența normelor materiale precitate și din condițiile prevăzute în actele încheiate între Igor Doba și Elena Rusnac, instanța de recurs distinge că, acordului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011, îi sunt aplicabile reglementările contractului de societate civilă, iar contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, este o garanție a contractului de societate civilă.

Astfel, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a apreciat că, contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Rusnac Elana și Igor Doba, este în legătură de cauzalitate directă cu acordul de colaborare și conlucrare din 13 ianuarie 2011, încheiat între aceleași părți, iar ultimul, conține clauze camuflate, cu referire la temeiul de bază, care a condiționat încheierea contractului prealabil de vânzare cumpărare din 11 martie 2011. Ori, în punctul 5.4 al contractului prealabil de vânzare cumpărare din 13 ianuarie 2011, se menționează, în mod expres, că contractul prealabil de vânzare-cumpărare se încheie cu scopul asigurării restituirii mijloacelor financiare primite de Elena Rusnac de la Igor Doba.

Succesiv, Colegiul civil, comercial și contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, remarcă că, potrivit raportului de evaluare a obiectului nr.

1605/0610 din 07 iunie 2010, anexat la materialele cauzei, valoarea de piață a 11 terenuri cu plantații perene, cu suprafața totală de 60,3281 ha, inclusiv terenurile indicate în contractul prealabil de vânzare cumpărare din 11 martie 2011, constituia 7 246 000 lei (f.d. 9-10 vol. I).

Astfel, Colegiul reține drept întemeiat concluzia instanței de apel, precum că acest raport de evaluare, creează un dubiu rezonabil, referitor la quantumul sumelor indicate în contractul prealabil de vânzare cumpărare din 11 martie 2011, iar depășirea considerabilă a valorii terenurilor agricole, suplimentar denotă caracterul simulat al acestui contract.

Concomitent, instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul recurentului Igor Doba, cu privire la faptul că, prețul unui contract se stabilește de părți, dar nu de instanța de judecată. Or, instanța de apel nu a stabilit prețul terenurilor, ce fac obiectul contractului prealabil de vânzare – cumpărare din 11 martie 2011, ci doar a constatat diferența, dintre prețurile stabilite în raportul de evaluare a obiectului nr. 1605/0610, din 07 iunie 2010 și cel indicat de părți, în acest contract prealabil.

Faptul simulării contractului de vânzare-cumpărare de către părți se confirmă și prin faptul că, la momentul întocmirii acestui contract, plantațiile perene, ce constituie obiectul contractului prealabil de vânzare - cumpărare din 11 martie 2011, erau în proprietatea SRL „Rusnac-Agro” și, respectiv, conform art. 315 alin. (1) Cod civil, nu puteau constitui obiectul vânzării, de către Elena Rusnac, din nume propriu.

Din aceste considerente, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a stabilit că, contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, în baza căruia reclamantul Igor Doba a înaintat acțiunea, nu poate fi examinat doar prin prisma clauzei referitoare la arvună, dedusă din denumirea sumei de bani, achitate, acesta urmând a fi supus unei analize complexe, în raport cu toate drepturile și obligațiile asumate de părți, pînă la încheierea și executarea contractului enunțat, precum și împrejurările în care acesta a fost încheiat, deoarece în conținutul contractului prealabil de vânzare cumpărare din 11 martie 2011, este reflectată expres trimiterea la clauzele acordului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011, încheiat anterior între Elena Rusnac și Igor Doba.

În consecință, raportând aceste concluzii la circumstanțele expuse supra, Colegiul deduce că, la încheierea contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, intenția de vânzare-cumpărare a fost simulată, iar de fapt scopul acestui act juridic, a fost îndreptat spre instituirea raportului secret de garantare a rambursării investițiilor reclamantului, Igor Doba, ce se indică că au fost efectuate, în baza acordului din 13 ianuarie 2011. Acest fapt denotă că, contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011 este simulat, voința și consimțământul real al părților contractante, fiind altele decât cele declarate.

Instanța de recurs reține concluzia instanței de apel precum că, contractul de vânzare - cumpărare din 11 martie 2011, nu urma a fi executat, prin încheierea unui contract de vânzare-cumpărare în termenul stabilit de 3 luni, ci doar în cazul stabilit

de acordul din 13 ianuarie 2011, adică în cazul neexecutării obligațiilor intimitei Elena Rusnac, ce reies din acordul de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011 și, respectiv, acest fapt denotă existența unei alte intenții a părților contractante, decât cea declarată.

Or, nici în cererea de chemare în judecată și nici pe parcursul dezbaterii cauzei, în instanța de fond și în instanța de apel, Igor Doba nu a menționat, care obligații ale pârâtei/apelante, Elena Rusnac, nu au fost executate și în ce condiții acestea, nu ar fi fost executate.

Respectiv, Colegiul conchide că, contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, reprezintă un contract de vânzare-cumpărare simulat.

De asemenea, instanța de recurs, respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului Igor Doba, privind depășirea limitelor pretențiilor de către instanța de apel, prin invocarea din oficiu a nulității contractului prealabil de vânzare cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Igor Doba și Elena Rusnac.

Or, temeiurile de nulitate reținute de instanță, și anume conform art. 213 alin. (1) Codul civil, adică când actul juridic este încheiat cu nerespectarea formei, dacă nulitatea este cerută expres și conform art. 221 Cod civil când actul juridic este simulat, se sancționează cu nulitate absolută.

Iar, conform art. 217 alin. 1 Cod civil, nulitatea absolută poate fi invocată de instanță din oficiu. Respectiv, instanța de judecată este în drept de a invoca nulitatea absolută a unui act juridic, fără existența unei acțiuni reconvenționale înaintate, or instituția nulității absolute are ca scop ocrotirea interesului general reflectat în norme imperative.

Analizînd prevederile legale menționate și temeiurile de nulitate a contractului prealabil de vânzare cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Igor Doba și Elena Rusnac, reținute de instanța de apel, Colegiul distinge că, prin invocarea din oficiu a nulității absolute, instanța de apel nu a depășit limitele acțiunii înaintate de Igor Doba.

Respectiv, instanța de recurs menționează că nu era necesară depunerea unei acțiuni reconvenționale de către Elena Rusnac cu privire la nulitatea contractului prealabil de vânzare cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Igor Doba și Elena Rusnac.

Mai mult, în cererile de recurs declarate împotriva hotărârii din 25 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și a deciziei din 27 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, Elena Rusnac, a invocat faptul că, contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, încheiat între Igor Doba și Elena Rusnac, este nul pe motiv că, nu a fost autentificat notarial și este unul simulat (f.d. 3-6, 11-16 vol. II).

Instanța de recurs statuează că, instanța de apel corect a respins argumentele lui Igor Doba, în ceea ce privește existența obligației lui Elena Rusnac de a-i restitui lui Igor Doba dublul arvunei, în baza contractului prealabil de vânzare – cumpărare din 11 martie 2011, ori această obligație nu putea surveni în baza unui act juridic lovit

de nulitate absolută, ca fiind încheiat contrar prevederilor imperative ale legii și avînd un caracter simulat. Astfel, încît în speță, nu sunt întrunite, temeiurile legale, de a încasa de la Elena Rusnac în beneficiul lui Igor Doba a dublei arvune în sumă de 2 600 000 lei.

De asemenea, instanța de recurs remarcă că, instanța de apel, deși a constatat nulitatea contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, corect nu a aplicat efectele nulității actului juridic, ce se regăsesc în art. 219 Cod civil, care reglementează efectele nulității actului juridic și care prevede expres, că actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii, iar dacă din conținutul său rezultă că poate înceta numai pe viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor.

Conform art. 219 alin. (2) Cod civil, fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestației.

În aceste circumstanțe instanța de recurs, prin interpretarea cumulativă a normelor legale citate supra, indică că, chiar dacă contractul prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, este lovit de nulitate absolută, faptul transmiterii sumei de 1 300 000 lei, nu este probat, fapt ce face imposibilă aplicarea instituției repunerii părților în poziția inițială.

Instanța de recurs reține că, antecontractul din 11 martie 2011 nu urma a fi executat prin încheierea unui contract de vânzare-cumpărare în termenul stabilit de acesta, ci doar în cazul stabilit de acordul din 13 ianuarie 2011 - adică în cazul neexecutării obligațiilor apelantei Elena Rusnac, ce reies din acordul de societate civilă și, respectiv, acest fapt denotă o dată în plus existența unei alte intenții a părților contractante decât cea declarată.

Colegiul relevă că, instanța de apel corect a stabilit că, Igor Doba nu a menționat care obligații asumate de Elena Rusnac nu au fost executate și în ce condiții acestea nu ar fi fost executate.

Astfel, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a indicat că, nu poate exista obligația Elenei Rusnac de a restitui dublului arvunei sau a sumei pretinsă că ar fi fost transmisă Elenei Rusnac de către Igor Doba, în baza antecontractului din 11 martie 2011, sau această obligație nu putea surveni în baza unui act juridic lovit de nulitate absolută, fiind contrar prevederilor imperative ale legii, avînd un caracter simulat

La fel, instanța de recurs respinge argumentele lui Igor Doba cu privire la faptul că înstrăinarea de către Elena Rusnac a terenurilor vizate în antecontractul din 11 martie 2011 în beneficiul terților, ar demonstra reaua-credința a acesteia, or din afirmațiile Elenei Rusnac, confirmate prin ipoteca și sechestrele instituite asupra acestora, înstrăinarea acestor terenuri a avut loc în vederea stingerii datoriei față de instituția financiară, care a acordat creditul aferent obligației sale de fidejusiune, mijloacele bănești acumulate din vânzarea terenurilor fiind achitate băncii. Mai mult,

în condițiile ipotecării și sechestrării, aceste imobile nu puteau fi înstrăinate fără acordul creditorului ipotecar.

Astfel, Colegiul consideră că, această circumstanță denotă incontestabil că Igor Doba nu și-a executat obligațiunile de transmitere a mijloacelor financiare Elenei Rusnac, în baza acordului din 13 ianuarie 2011.

Mai mult, instanța de recurs reține că, conform punctului 5.4 al acordului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011, în baza acestui acord, în scopul restituirii mijloacelor financiare primite de Elena Rusnac de la Igor Doba, părțile vor încheia un antecontract de vânzare – cumpărare a proprietății agricole, și anume plantația multianuală de mere cu suprafața de 22,844 ha, plantată în toamna anului 2007, pe terenul cu numărul cadastral XXXXXXXXX (f.d.6 vol. I).

Astfel, antecontractul din 11 martie 2011 se află în legătura de cauzalitate cu acordul din 13 ianuarie 2011, și nu prezintă altceva decât o garanție a executării acordului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011, pentru sumele de bani transmise în baza acordului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011.

Respectiv, suma indicată în antecontractul din 11 martie 2011 reprezintă suma investițiilor efectuate de către Igor Dobă în baza acordului de colaborare și activitate în comun din 13 ianuarie 2011, iar proba efectuării efective de către Igor Doba a investițiilor sub o anumită formă sau conținut, la materialele cauzei lipsește.

În concluzie, Colegiul relevă că, instanța de apel corect a indicat că, în baza contractului prealabil de vânzare-cumpărare din 11 martie 2011, intimata Elena Rusnac nu a primit de la recurentul Igor Doba suma de 1 300 000 lei.

Totodată, Colegiul consideră neîntemeiate argumentele recurentului Igor Doba, în ceea ce privește transmiterea către Elena Rusnac, a sumei de 9 000 lei, pentru asigurarea cheltuielilor aferente, întocmirii contractului de vânzare-cumpărare, ce reiese din antecontractul din 11 martie 2011, or, careva înscris în acest sens, de către Igor Doba, nu a fost prezentat.

Instanța de recurs reiterează că, în temeiul art. 211 alin. (1) Cod civil și art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul sumei ce depășește 1 000 lei, proba transmiterii poate fi efectuată doar prin intermediul unui înscris, alte mijloace de probă fiind inadmisibile.

Din cele menționate Colegiul constată că instanța de apel corect a respins, pretenția recurentului Igor Doba, privind încasarea din contul Elenei Rusnac a sumei de 9 000 lei.

Cu referire la solicitarea invocată de către recurentul Igor Doba în cererea de recurs privind încasarea din contul intimaților Elena Rusnac și SC „Rusnac Agro” SRL în beneficiul său a cheltuielilor de judecată în sumă de 12500 lei – cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea prezentei cereri de recurs, Colegiul judiciar relevă că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, or, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să

plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

La caz, Colegiul reține că, recursul declarat de către Igor Doba a fost respins, fiind menținută decizia din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău. La rândul său, respingerea recursului dictează necesitatea respingerii solicitării privind compensarea cheltuielilor de judecată suportate pe marginea recursului, or, ele sunt indisolubil legate unul de altul.

Reiterând, motivele de fapt și de drept expuse mai sus, statuând cu certitudine faptul că, argumentele recurentului Igor Doba sunt parțial fondate și constatând că instanța de apel a soluționat corect litigiul în cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a respinge recursul declarat de Igor Doba și a menține decizia din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Doba împotriva Elenei Rusnac, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Rusnac Agro” cu privire la încasarea dublei arvune, prejudiciului material și cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art. 94, 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Igor Doba.

Se menține decizia din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Doba împotriva Elenei Rusnac, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Rusnac Agro” cu privire la încasarea dublei arvune, prejudiciului material și cheltuielile de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nina Vascan